

## ԲԱՐՈՅԱՎԷՊ

Ինքնայօժար բարեգործութիւն մը :

Հատ տարի չէ Ռարիզու մէջ օր մը գիշեր ատեն բարեկեցիկ երիտասարդ մը նեղ փողոցէ մը անցնելու ժամանակը , յանկարծակի անծանօթ մարդ մը իր զգեստէն ուժով բռնեց ու մեծ դանակ մը կուրծքին վրայ շողացնելով՝ քսակը տալը կամ մահ՛ն ընտրելը առջևը դրաւ : Վաճախիրտ երիտասարդն ամենեւին չխուղեցաւ . իր թափանցող աչուքներովը փայլակի արագութեամբ մը կշռելով դիմացիներ՝ իմացաւ որ ոչ չարութիւնը , այլ թշուառութիւնն էր դահալիժողը զանիկայ . և ուզելով արդիւնաւոր գործ մը ընել , զօրաւոր ձայնով մը որոտաց առ նա . « Ի՞նչ կ'ուզես ինձմէ , ողորմելի մարդ , ըսէ նայիմ' ի՞նչ կ'ուզես : — Բան չեմ ուզեր , պատասխանեց անիկայ հեկեկաձայն : — Ո՛վ ես դու , ի՞նչ գործքի տէր մարդ ես : — Կօշկակարի մը քով կ'աշխատիմ . աղքատ անօգնական մնացած՝ չեմ կրնար կնիկս ու չորս որդիքս պահել . աս' , չեմ գիտեր . . . : — Ո՛ր է բնակութիւնդ : — Սա փողոցը , հացավաճառի մը տունը : — Եթէ անք տեսնանք , » :

Կօշկակարը դողալով ու սարսափով պաշարուած երիտասարդին հրացայտ աչքերէն՝ հնազանդեցաւ անոր իշխանական հրամանին , և առաջնորդեց անոր դէպ'ի իր տունը : Հացավաճառին խանութը կին մը միայն կար . երիտասարդը հարցուց անոր թէ արդեօք կը ճանչնար այս մարդը : « Ե՛րբ , կօշկակարի աշակերտ մըն է և տանը հինգերորդ յարկը կը բնակի իր բազմաթիւ ընտանեօքը , զորոնք մեծ տառապանքով հազիւ թէ կը կերակրէ : — Ինչո՞ւ համար հաց չէք տար իրեն : — Պարոն , մենք դեռ նոր եկանք հոս հաստատուելու , անոր համար չենք կրնար մէկէն վստահանալ ու փոխով շատ հաց տալ . երկս ապսպրեց ինծի որ մէկ ֆրանգէ աւելի փոխով հաց չտամ այս մարդուն : — Հի

մա չորս հինգ հաց մը տուր իրեն , » :

Եւ ան սանդուխներէն վեր դացին . բնակարանին դուռն որ բացուեցաւ , ընտանեաց աչքին դպան հացերը , և կրնիկն ու տղաքը վազեցին ինկան հացերուն վրայ և կարծես թէ իրարու ձեռքէն կ'ուզէին յափշտակել : Բարերարը շուզեց ժամանակ թողուլ անոնց շնորհակալ ըլլալու այս երախտեացն համար , որով անօթութեան խեղճ վիճակէն կը խալըսէին . շուտով մը վարիջաւ , երկու ոսկի տուաւ հացավաճառին կնոջն որ պէտք եղած ատենը հաց տայ անոնց , ու ելաւ գնաց : Կօշկակարին ընտանիքն անձկանօք կը սպասէին մէյ մ'ալ տեսնելու ազնիւ երիտասարդը՝ իրենց անկեղծ երախտագիտութիւնն յայտնելու համար . և ահա քանի մը օր անցնելէն ետքը՝ նորէն երկացաւ անիկայ , և ըսաւ ընտանեաց զըլխոյն որ իրեն հետ միատեղ գուրս դայ : Եւ առ տարաւ զանիկայ մեծ խանութ մը , որուն մէջ կօշկակարի արուեստին համար հարկաւոր եղած ամէն գործիքներն ու նիւթերը առատութեամբ կային ու զետեղուած էին մասնաւոր դարաններու մէջ , և կարեւոր կարասիներն ալ կը գտնուէին : Հարցուց ան ատեն կօշկակարին . « Գո՛հ կ'ըլլայիր արդեօք թէ որ այս խանութը քուկը ըլլար : — Ո՛հ , ո՛ր էր թէ . . . բայց ափսոս որ . . . : — Ի՞նչ կայ : — Կօշկակարի հրամանագիր չունիմ , և զայն առնելու համար ստակ չկայ քովս : — Դու հոգ մի ընէր , ես կ'առնեմ , » :

Եւ առ մէկէն զայն հրամանագիրը . որով այնպիսի վիճակի մը մէջ դրաւ զկօշկակարը , որ անկէ ետքը իր ձեռաց աշխատանքովը կարենայ դիւրաւ իր և իր ընտանեաց ապրուստը ճարել :

Եւ այսպիսի բարեգործութիւն մը ընողը քսանրեօթը տարուան երիտասարդ մը կ'երևար , որ ուղեց անծանօթ թողուլ իր անձը , և թէպէտ շատ ետեւէ ինկան փնտռեցին՝ բայց անկարելի եղաւ մէյ մ'ալ զինքը գտնելը : Եւստի թէ իրեք չորս հազար ֆրանգ ծախք ըրեր է այն խանութին վրայ :